

*W drodze,
otwarci na niespodziewane
wezwania Chrystusa...*

ZGROMADZENIE KRAJOWE
WSPÓLNOTY ŻYCIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO W POLSCE

UCHWAŁA PROGRAMOWA

Porszewice 2015

*W drodze,
otwarcia na niespodziewane wezwania Chrystusa*

SŁOWO OD PREZYDENTA

Pozdrowienie i wdzięczność Wszystkim,
którzy tworzą i współtworzą
Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego.

Zgromadzenie Krajowe 2015 Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce należy już do historii. Jednak inspiracje dotyczące umysł i poruszające serce dopiero teraz wykonują swoje partie solowe. Cała mądrość będzie polegała na tym, by wykorzystać umiejętność rozpoznawania dotknięć Boga i za nimi podążać. Ufam, że Paraklet, którego tak bardzo prosiliśmy o asystencję, będzie rozpałał w nas dalej ową żarliwość pierwszej miłości do Chrystusa.

Podczas Zgromadzenia towarzyszył nam obraz, nakreślony przez Ignacego Loyolę, Trójcy Świętej wpatrującej się w oblicze człowieka i rozpoznającej w nim głęboką tęsknotę za sensem życia, wolnością, sprawiedliwością oraz nadzieją. Czujemy się nie tylko poruszeni tą inicjatywą (*missio Dei*), ale o wiele bardziej przynaglenni do uważnego spoglądania w twarze naszych Sióstr i Braci, trafnego odczytywania ich egzystencjalnych potrzeb oraz dzielenia się z nimi „Dobrą nowiną”.

W ramach papieskiego zaproszenia do odnawiania charyzmatu postawiliśmy sobie dwa pytania: kim jesteśmy i co tworzymy. W tej refleksji pomocne mogą być trzy obrazy: soli (nadającej smak, zabezpieczającej przed zepsuciem oraz mającej walory lecznicze), lampy oliwnej (spełniającej swoje przeznaczenie tylko razem z oliwą) i płonącej pochodni (od której inni mogą wziąć ogień). Klarowność oraz widoczność naszego stylu życia będą gwarantem postawy dialogu wobec Innych. Inaczej mówiąc, zapewnią nam naturalne otwarcie na nowe środowiska, w których prowadzić byśmy mogli stałe procesy formacyjne (być solą grup/społeczności).

Coraz bardziej zauważamy i doceniamy błogosławioną obecność na wspólnej ignacjańskiej drodze naszych Braci – Jezuitów. Jesteśmy wdzięczni za towarzyszenie duchowe, którego doświadczamy oraz współpracę na polach ewangelizacji. Zdajemy sobie także sprawę, że zarówno Wy, jak i my, jesteśmy zachęceni (bardziej niż kiedykolwiek) do pogłębiania własnego profilu. Do znalezienia „właściwego nerwu” w kontekście nowych obszarów (rubieży). Niemniej odkrywanie Ćwiczeń Duchowych jako fundamentalnej formy kroczenia do przodu w sensie Ignacego, postrzeganie duchowości jako otwarcia na świat, a także towarzyszenie ludziom (Ćwiczenia Duchowe jako narzędzie przebudzenia ducha) mogą się stać wspólnym projektem.

Zachęcam do lektury dokumentu końcowego z Porszewic. Zwłaszcza, że jest on aktualną wersją odczytania możliwości i konkretnych form realizacji wezwań Boga kierowanych do całej Wspólnoty Światowej w czterech (rozpoznanych w Libanie 2013) szczególnych

obszarach życia człowieka (globalizacja/ubóstwo, rodzina, młodzież, ekologia). Odkryjmy w nim naszą wspólną troskę o rozwój Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego. Dostrzeżmy odczytane kierunki (cele) oraz adresatów naszego apostołskiego posługiwania. Podejmijmy zawarte w nim inspiracje. Pamiętajmy przy tym jednak o wskazówce Ignacego: wziąć to, co bardziej służy celowi nadrzędnemu: większej chwale Boga i dobru człowieka.

Zgromadzenie Krajowe 2015 wybrało także nowy zespół posługujący całej Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego w Polsce: nową Radę Wykonawczą i nową Komisję Rewizyjną. Struktury te tworzą:

Rada Wykonawcza

Bogusław Spurgjasz (Warszawa) – prezydent

Monika Trochimczuk (Warszawa) – wiceprezydent

Marta Lewandowska-Harasimowicz (Poznań) – doradca

Anna Jędrzejewska (Kalisz) – doradca

Grzegorz Gabor (Toruń) – doradca

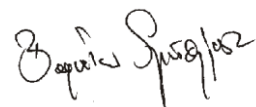
Komisja Rewizyjna

Anna Grzywaczewska (Trójmiasto)

Bogdan Zatorski (Warszawa)

Jan Sołdaczuk (Warszawa)

Piotr naszych czasów, Franciszek, uczeń Ignacego, zafascynowany przedsięwzięciem Trójcy Świętej wobec człowieka, umacnia braci w wierze, która wymaga stałej pielęgnacji, ciągłego odnawiania, wypływania na głębię. Według niego dzisiaj mamy być: ciągle w drodze, ciągle w ruchu, elastyczni jak trawa na działanie Wiatru..., którego szum słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża...

Bogusław Spurgjasz
prezydent
Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego
w Polsce

**UCHWAŁA PROGRAMOWA
ZGROMADZENIA KRAJOWEGO
WSPÓLNOTY ŻYCIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO W POLSCE**

Porszewice 18-21 czerwca 2015 roku

Zainspirowani przesłaniem Papieża Franciszka skierowanym do ruchów i stowarzyszeń katolickich o zachowanie świeżości charyzmatu, działanie z cierpliwością, wyruszenie na rubieże, czujemy się powołani, by być

zawsze w drodze,

ciągle w ruchu,

otwarci na niespodziewane wezwania Chrystusa.

Odnawianie Charyzmatu

Delegaci na Zgromadzenia Krajowe aktualnie odczytują Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego jako:

- świecką wspólnotę życia,
- wspólnotę w Kościele,
- wspólnotę rozeznającą,
- wspólnotę w misji.

Wyraz aktualnie przeżywanego przez nas Charyzmatu jest przedstawiony w Załączniku nr 1 do Uchwały Programowej.

Priorytety działań apostolskich

Powszechny charakter WŻCh wyraża się w postawie myślenia globalnego, działania lokalnego. Podejmując priorytetowe obszary misji rozeznane przez Światową Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego w Libanie (2013): „Rodzina”, Globalizacja i ubóstwo”, „Ekologia”, „Młodzież” Zgromadzenie Krajowe rozpoznało cele oraz „potrzebujących”, których pragniemy objąć naszym działaniem, jak również podstawowe uzasadnienie i formy realizacji zaangażowań apostolskich. Opis naszego udziału w priorytetowych obszarach misji stanowi Załącznik nr 2 do Uchwały Programowej.

Zgromadzenie Krajowe potwierdziło również jako priorytetowe kierunki działania wskazane przez wspólnoty podstawowe. Kierunki te są przedstawione w Załączniku nr 3 do Uchwały Programowej.

Współpraca z Towarzystwem Jezusowym

Szczególna więź z Towarzystwem Jezusowym, wynikająca ze wspólnego dziedzictwa duchowości ignacjańskiej, wyraża się w towarzyszeniu duchowym oraz współpracy w realizacji misji. Zakres współpracy między Towarzystwem Jezusowym i Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego w Polsce jest przedstawiony w Załączniku nr 4 do Uchwały Programowej.

Świadomi naszych ograniczeń i niedoskonałości, pragniemy współdziałać z Łaską Chrystusa w dziele szerzenia Królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości w świecie. Jako wspólnota czujemy się przynaglani do „wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii”. (EG 20)

Rozeznane kierunki misji WŻCh zawierzamy Maryi, prosząc Ją, aby wspierała nas w ich realizacji.

*Delegaci na Zgromadzenie Krajowe WŻCh
Porszewice 2015*

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY PROGRAMOWEJ ZGROMADZENIA KRAJOWEGO WŻCH W POLSCE, PORSZEWICE 2015

Wspólnota Życia Chrześcijańskiego w Polsce jaką postrzegamy dzisiaj

Zainspirowani przesłaniem Ojca Świętego skierowanym do ruchów i stowarzyszeń katolickich o odświeżeniu Charyzmatu, delegaci na Zgromadzenia Krajowe WŻCh odczytują Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego jako:

- świecką wspólnotę życia,
- wspólnotę w Kościele,
- wspólnotę rozeznającą,
- wspólnotę w misji.

Naszą Wspólnotę tworzą Chrześcijanie: mężczyźni i kobiety, dorośli i młodzi ludzie, ze wszystkich grup społecznych, którzy chcą w sposób bliższy podążać za Jezusem Chrystusem i pracować wraz z Nim dla budowania Królestwa, rozpoznawszy Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego jako swoje szczególne powołanie w Kościele (ZO 4).

Charyzmat i duchowość WŻCH mają charakter ignacjański. Ćwiczenia Duchowe Św. Ignacego są zarówno specyficznym źródłem tego charyzmatu, jak i charakterystycznym narzędziem duchowości WŻCH („Charyzmat WŻCh”, 18).

Przyjmując Ćwiczenia Duchowe za „szczególne źródło” naszej duchowości, WŻCh przeżywa okresy odnawiania się miłości Bożej, w pojednaniu i wzajemnej akceptacji, a także okresy rozeznawania powołań od Pana, by wzrastać, stając się rozeznającą wspólnotą apostołską (zob. „Charyzmat WŻCh”, 127).

Świecki charakter WŻCh jako wspólnoty życia wyraża się w dawaniu świadectwa stylem życia w rodzinie, pracy zawodowej, naszych zaangażowaniach społecznych, w otwarciu na potrzeby świata, odczytywaniu znaków czasu, integrowaniu życia z wiarą.

Powszechny wymiar WŻCh oraz więź z Kościołem wyrażają się poprzez:

- czerpanie inspiracji z nauczania Kościoła,
- aktywny udział w życiu parafii i diecezji,
- podejmowanie współpracy z Jezuitami,
- podejmowanie współpracy z ruchami katolickimi,
- szczególną troskę i modlitwę za Kościół, Papieża i duchownych,
- włączanie się w realizację wyzwań i inicjatyw rozeznanych przez Światową Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego.

Rozeznanie duchowe jest istotnym aspektem naszego Charyzmatu. Podejmowane rozeznanie wspólnotowe dotyczy:

- ważnych decyzji o rodzaju apostołstwa, przymierza, kierunku działania, rewizji życia,
- działań podejmowanych na szczeblu lokalnym,
- planu pracy wspólnoty podstawowej i lokalnej na każdy rok,

- określania stanowisk wobec ważnych kwestii społecznych,
- rewizji zaangażowań poszczególnych osób i wspólnot.

Apostolski charakter WŻCh wyraża się w:

- formacji ukierunkowanej na to, by całe życie stawało się apostołskie,
- otwartości i stałym odczytywaniu wezwań Chrystusa,
- stosowaniu we wspólnocie dynamiki „rozeznania – posyłania – wspierania – rewizji” do podejmowania działań i włączania ich w misję,
- podejmowaniu różnorodnych zaangażowań apostołskich przez poszczególnych członków, wspólnoty podstawowe i wspólnoty lokalne.

Zgromadzenie Krajowe wskazuje Radzie Wykonawczej (RW) podjęcie szczególnych zadań wiążących się z pogłębianiem naszego Charyzmatu.

- Organizowanie spotkań na poziomie ogólnopolskim, poświęconych pogłębieniu rozumienia i życia duchowością świeckich, a także spotkań integrujących wspólnotę.
- Reagowanie na ważne kwestie społeczne, polityczne, cywilizacyjne.
- Wyrażanie stanowiska w imieniu WŻCh.
- Prowadzenie formacji animatorów i liderów.
- Rozwijanie współpracy z Jezuitami.
- Utrzymywanie łączności z hierarchią kościelną.
- Utrzymywanie kontaktu i obecność RW we wspólnotach lokalnych.
- Kontynuowanie procesu rozeznania apostołstwa całej wspólnoty narodowej.
- Zbieranie informacji nt. decyzji podejmowanych przez wspólnoty i uwzględnianie głosu wspólnot lokalnych w pracy RW.
- Wykorzystanie Uchwały Programowej jako bazy do planowania pracy i ustalenia wytycznych na kolejną kadencję.
- Rozeznawanie nowych lub szczególnie ważnych kierunków rozwoju WŻCh w Polsce.
- Umożliwienie wymiany doświadczeń pomiędzy wspólnotami (spotkania, fora itp.).
- Pomoc w organizowaniu sesji poświęconych apostołstwu.
- Powołanie Komisji ds. przygotowania projektu zmian w Statucie, dotyczących w szczególności Przymierza i statusu Wspólnot Lokalnych.

ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY PROGRAMOWEJ ZGROMADZENIA KRAJOWEGO WŻCh W POLSCE PORSZEWICE 2015

Nasz udział w priorytetowych obszarach misji WŻCh

Duchowość ignacjańska jest skoncentrowana na wcieleniu Boga w naszą rzeczywistość w Jezusie Chrystusie poprzez Jego życie, śmierć i zmartwychwstanie. Stąd też czujemy się gotowi otwierać się na obecną rzeczywistość świata – by ona przemieniała nas i byśmy my pomagali przemieniać ją. Czynimy to wykorzystując nasze kompetencje zawodowe oraz charakterystyczne dla nas narzędzia ignacjańskie dostosowując je do konkretnych potrzeb. Narzędziami tymi są Ćwiczenia Duchowe, rachunek sumienia, proces RPWR (rozeznawanie – posyłanie – wspieranie – rewizja), proces rozeznawania, a także umiejętność słuchania, mówienia i działania w prostocie i głębi. Zakorzeni w tych łaskach naszego powołania jesteśmy zaproszeni, by w postawie szacunku i otwartości rozpoznawać oraz zadomawiać nowe obszary. (Dokument końcowy, XVI Zgromadzenia Ogólne WŻCh Liban 2013, pkt 9).

Kierunki działań rozeznane przez Zgromadzenia Ogólne WŻCh w Libanie w 2013

Rodzina

- Przyjmowanie postawy otwartości, współczucia, szacunku i wrażliwości wobec osób żyjących w różnych sytuacjach rodzinnych.
- Opracowywanie, we współpracy z innymi, programów formacyjnych dla par i rodzin.

Globalizacja i ubóstwo

- Rozwijanie środków duchowości pomagających trafniej rozumieć i określać wyzwania pojawiające się przed nami.
- Tworzenie sieci apostołskich dla wspólnego podejmowania działań i dzielenia się doświadczeniami.

Ekologia

- Kształtowanie wrażliwości szanującej stworzenie, wyrażanej przez nasze postawy i działania.
- Tworzenie sieci apostołskich dla dzielenia się doświadczeniami i dobrymi praktykami, takimi jak np. Amazon Project.

Młodzież

- Angażowanie w znaczący sposób młodzieży we Wspólnocie.
- Uwrażliwienie na pracę apostołską z młodzieżą.

Jak członkowie WŻCh, mając na uwadze powszechny charakter Wspólnoty i realizację naszego powołania w środowiskach lokalnych, jesteśmy wezwani do konkretyzowania kierunków rozeznaczonych przez Zgromadzenie Światowe WŻCh w wymiarze świadectwa w naszym codziennym życiu oraz podejmowaniu działań we wspólnotach podstawowych i lokalnych oraz jako WŻCh w Polsce.

W świetle przedstawionych procesów obserwowanych współcześnie w Kościele i w świecie, biorąc pod uwagę dotychczasowe zaangażowania oraz ignacjańskie kryteria dokonywania wyboru, jesteśmy zaproszeni do wskazania celów i adresatów naszych działań apostołskich w ramach kierunków rozeznaczonych przez Zgromadzenie Ogólne WŻCh w Libanie w 2013 r.

RODZINA

Istotne cele działań w obszarze „Rodzina”.

1. Wspieranie małżeństw w dążeniu do świętości.
2. Wspieranie małżeństw w kryzysie.
3. Wspieranie młodych ludzi w podejmowaniu decyzji o sakramentalnym zawarciu małżeństwa.
4. Otwarcie na życie (ukazanie wartości życia).
5. Pomoc osobom w związkach niesakramentalnych w odnalezieniu swojego miejsca w Kościele.
6. Budowanie własnych małżeństw i rodzin.

„Potrzebujący”, do których chcemy dotrzeć.

1. Małżeństwa sakramentalne.
2. Małżeństwa w kryzysie i ich rodziny.
3. Młodzi, zakochani, narzeczeni, osoby w wolnych związkach.
4. Pary niesakramentalne.

Uzasadnienie wybranych celów.

1. Rodziny przeżywające kryzys są dużym, pilnym i brzemiennym w skutki problemem społecznym.
2. Sytuacja rodziny ma kluczowy wpływ na wychowujące się w niej dzieci.
3. Rodziny, zwłaszcza te słabe, są podatne na model narzucany przez media.

Możliwe formy realizacji wybranych celów.

1. Wypracowanie dla małżeństw form uczestnictwa w WŻCh.
2. Dostosowanie formacji do specyfiki mężczyzn.

3. Współpraca z ruchami i organizacjami, które już wspierają małżeństwa w kryzysie (np. Spotkania Małżeńskie, Ruch Czystych Serc, Kochać i służyć, Kana, Sychar, rekolekcje „Tobiasz i Sara”).
4. Wykorzystywanie okazji (np. wynikających z kalendarza liturgicznego) do gromadzenia małżeństw w parafii (np. odnawianie przyrzeczeń małżeńskich).
5. Prowadzenie wieczorów dla zakochanych, kursów przedmałżeńskich, organizacja duszpasterstwa narzeczonych.
6. Promocja NPR i naprotechnologii.
7. Przyswojenie nauczania Synodu ds. Rodziny.
8. Rekolekcje w życiu codziennym dla małżeństw niesakramentalnych, duszpasterstwo dla takich małżeństw..
9. Towarzystwo małżeństwo-małżeństwu.
10. Działalność w poradnictwie rodzinnym.
11. Informowanie o dobrych poradniach, rekolekcjach, ruchach i stowarzyszeniach rodzinnych.
12. Warsztaty komunikacji.
13. Inne propozycje działań zawarte w „programach apostołskich WŻCh” w obszarze „Rodzina”.

GLOBALIZACJA I UBÓSTWO

Istotne cele działań w obszarze „Globalizacja i ubóstwo”.

1. Poszerzenie świadomości na temat globalizacji i jej skutków.
2. Niesienie pomocy osobom i środowiskom wykluczonym społecznie, lub zagrożonym wykluczeniem.

„Potrzebujący”, do których chcemy dotrzeć.

1. Członkowie WŻCh i środowiska, w których żyjemy.
2. Bezrobotni i zagrożeni bezrobociem.

Uzasadnienie wybranych celów

1. Coraz szerszy zasięg problemu
2. Stykamy się z tą problematyką na co dzień.

Możliwe formy realizacji wybranych celów.

3. Spotkania otwarte, na które zapraszamy ekspertów/doradców.
4. Towarzystwo tym osobom duchowo, pomoc w rozwiązywaniu problemów.
5. Warsztaty aktywizujące.
6. Współpraca z parafiami, organizacjami pozarządowymi, instytucjami zajmującymi się tą problematyką.
7. Stworzenie bazy danych, banku pracy.

EKOLOGIA

Istotne cele działań w obszarze „Ekologia”.

1. Szacunek dla człowieka i całego stworzenia.
2. Uświadomienie czym jest ekologia w rozumieniu chrześcijańskim.
3. Rozsądne korzystanie z zasobów środowiska (konsumpcja, zrównoważony rozwój).

„Potrzebujący”, do których chcemy dotrzeć.

1. Członkowie WŻCh i znajomi.
2. Młodzież (ze względu na styl życia, podejście do konsumpcji).
3. Środowiska opiniotwórcze (media, nauczyciele, publicyści, naukowcy, środowiska medyczne).
4. Wszyscy ludzie.

Uzasadnienie wybranych celów

1. Odniesienie człowieka do Stwórcy, jesteśmy powiązani ze sobą jako stworzenia i odpowiedzialni za cały świat stworzony
2. Skutki zachowań nieekologicznych są dalekosiężne.

Możliwe formy realizacji wybranych celów.

1. Zapoznanie się z encykliką *Laudato si'*.
2. Spotkania WŻCh poświęcone tej tematyce.
3. Kursy, rozmowy z fachowcami.
4. Promocja zdrowego stylu życia (zdrowa żywność, sport, wypoczynek, ...).
5. Promocja odnawialnych źródeł energii.
6. Promocja zachowań proekologicznych.
7. Promocja naprotechnologii.

MŁODZIEŻ

Istotne cele działań w obszarze „Młodzież”.

1. Przekaz wiary, docieranie z żywym doświadczeniem Boga i więzi z Kościołem.
2. Pomoc w podejmowaniu odpowiedzialności oraz we wchodzeniu w życie.
3. Kształtowanie wrażliwości na problemy młodzieży z naszego otoczenia.
4. Kształcenie kadr: nauczycieli i katechetów w pedagogice ignacjańskiej.

„Potrzebujący”, do których chcemy dotrzeć.

1. Młodzież ponadgimnazjalna.
2. Młodzież studencka.
3. Młodzież gimnazjalna.

4. Młodzi ludzie wchodzący w życie.

Uzasadnienie wybranych celów

1. Dzielimy się duchowością ignacjańską.
2. Potrafimy przekazywać doświadczenie żywego kontaktu z Bogiem.
3. Wykorzystując internet do działań w tym obszarze mamy możliwość szerokiego oddziaływania.

Możliwe formy realizacji wybranych celów.

1. Wykorzystanie Internetu, mediów społecznościowych, by dotrzeć do młodzieży.
2. Organizowanie wakacji dla młodzieży.
3. Stosowanie form aktywizujących (warsztaty, konkursy).
4. Wolontariat, np. włączenie studentów w przygotowanie wakacji dla młodzieży.
5. Włączenie się w Światowe Dni Młodzieży 2016.
6. Utrzymywanie kontaktów z młodzieżą w naszym otoczeniu.
7. Włączenie się w przygotowanie do bierzmowania.
8. Organizowanie warsztatów dla nauczycieli i katechetów.
9. Współpraca z fachowcami i organizacjami w tym obszarze.

ZAŁĄCZNIK NR 3 DO UCHWAŁY PROGRAMOWEJ ZGROMADZENIA KRAJOWEGO WŹCH W POLSCE PORSZEWICE 2015

Kierunki działań WŹCh w Polsce rozpoznane przez wspólnoty podstawowe i potwierdzone przez Zgromadzenie Krajowe.

WŹCH w misji Boga wobec świata

1. Kontynuowanie we wspólnotach (na różnych poziomach) rozeznania właściwych i konkretnych programów apostołskich.
2. Różnorodne spotkania ogólnopolskie (seminaria, rekolekcje, dla osób po stałym przymierzu, w ramach grup kompetencyjnych itd.).
3. Przygotowywanie liderów dzieł, koordynatorów i animatorów.
4. Bieżąca współpraca między animatorami, animatorów z asystentami i aktualizacja programów formacyjnych.
5. Opracowanie spójnego programu formacyjnego dla prewspólnot.
6. Większe uwidocznienie wspólnoty, by była bardziej rozpoznawalna w Kościele poprzez podejmowane przez nią dzieła (szukanie nowych form uczenia ignacjańskiego stylu życia, atrakcyjna strona www, zredagowanie nowej jasnej ulotki o WŹCH oraz jej dystrybucja, zadbanie, żeby linki do strony WŹCH znalazły się na innych ważnych portalach katolickich, wykorzystanie tych portali do informowania o spotkaniach otwartych dla osób z zewnątrz).
7. Poprawa komunikacji we wspólnocie na różnych szczeblach.

Wyzwania wobec WŹCh w Polsce

1. Kontynuacja sprawdzonych działań – m.in. rekolekcje w życiu, spotkania otwarte.
2. Tworzenie sieci apostołskich.
3. Praca z rodzinami – w WŹCh i na zewnątrz.
4. Otwarcie na młodzież.

Współpraca WŹCH z Kościołem/Towarzystwem Jezusowym

1. Czerpanie z aktualnych dokumentów Kościoła.
2. Współpraca z jezuitami na poziomie wspólnot podstawowych i lokalnych.
3. Lepsza współpraca z jezuitami, bardziej partnerska (WŹCH powinno wiedzieć, czego oczekuje w tej relacji i jasno komunikować swoje potrzeby).

**ZAŁĄCZNIK NR 4 DO UCHWAŁY PROGRAMOWEJ
ZGROMADZENIA KRAJOWEGO WŻCH W POLSCE PORSZEWICE 2015**

Współpraca z Towarzystwem Jezusowym

1. Towarzystwo duchowe WŻCH-TJ

- Posługa asystenta wspólnot podstawowych, lokalnych i wspólnoty krajowej.
- Towarzystwo duchowe członkom WŻCh przez jezuitów.
- Promocja duchowości Ignacjańskiej.
- Otwartość na współpracę z duchowieństwem diecezjalnym w ośrodkach „pozajezuickich”.
- Modlitwa.

2. Współpraca w misji

Działania formacyjne / Promocja duchowości ignacjańskiej

- Domy rekolekcyjne – współpracownicy.
- Rekolekcje w ciągu życia: Kalisz, Białystok, Warszawa, Lublin, Trójmiasto, Łódź, Toruń, Piotrków Trybunalski, Poznań, Murowana Goślina.
- Przygotowanie osób do towarzyszenia, superwizja dla towarzyszących.
- „Modlitwa w drodze”.
- Sesje w Poznaniu.
- Wczasorekolekcje dla chorych.
- Rekolekcje dla seniorów.

Praca z młodzieżą

- Współpraca WŻCh – TJ jako świadectwo dla młodych ludzi.
- Światowe dni młodzieży, Magis 2016.
- „Szkoła kontaktu z Bogiem”.
- Współpraca z uczelniami jezuickimi (Bobolanum, Ignacjanum).
- Współpraca w duszpasterstwie akademickim.

Fundacje:

- Fundacja Vinea.
- Fundacja Inigo.
- Fundacja „Chcieć więcej”.

Wspólne akcje:

- Centrum „W Akcji” (Biuro Misyjne, kiermasze charytatywne, biuro adopcji serca, redagowaniu biuletynu Centrum).
- Spotkania Mażeńskie i spotkania dla narzeczonych.
- „Zdrapka” wielkopostna.
- Noc muzeów – Sanktuarium MB Łaskawej.

3. Wyzwania

- Zastosowanie duchowości ignacjańskiej w działaniach na rzecz małżeństw.
- Obecność WŻCh poza parafiami jezuickimi.
- Przygotowanie osób świeckich do towarzyszenia w rekolekcjach.
- Wyjść poza schematy.
- Duszpasterstwo niebezpośrednie – wyjście do ludzi młodych, pomóc im w odpowiedzi na pytanie o sens życia.
- Nagłace wezwania widziane z perspektywy TJ:
 - Pojednanie (w wymiarze społecznym).
 - Rodzina (koncepcja rodziny).
 - Duchowość.